

Değişen Hiçbir Şey Yok

– ADEM EFİLOĞLU · 26 Mayıs 2026

DEĞİŞEN HİÇBİR ŞEY YOK;

Değişen hiçbir şey yok;
Sabahı gözetleyen bulutlarla,
Arzuhal ediyorum.
Hatırladıkça, hüzün dökülüyor gözlerimden.
Tüm somut kavramlar yitiriyor benliğini,
Ne ben bende kalıyorum,
Ne bedenim tende.
Hatırlar mısın?
Kemiklerime sızısı vuran zamanda,
Gün doğmazdı tutkularımızdan,
Buz tutardı geceler,
Isınmazdı dünya...

Değişen hiçbir şey yok;
Nedense aldırma diyemiyorum,
Bu eksilen ben değilim,
Eksilen zaman benden,
Ve
Eksik bir hezeyana volta atıyorum kendimden.

Hani gökyüzünde bulutlar,
Kanat çırpan şu kuşlar,
Misk kokulu çiçekler olmasa,
Korkuyorum,
Kokunu bile unutacak avurtlar...

Değişen hiçbir şey yok;
Yarın bir arifeyi selamlayacağız,
Bak bayram sabahına gebe vakit,
Ayları birer birer devirirken özlemler,
Vuslatın cam kırıkları saplanıyor bağrıma.
Özleme diyemiyor insan insana,
Söz geçmiyor yüreğine özlem vurunca,
Zaten özlemek ağır bir imtihan değil mi
İnsan olana...

Değişen hiçbir şey yok;
Mayıs da bitmek üzere neredeyse,
Şu biçare hayatı mayaladık işte öyle böyle,
Ama her yanı barut kokusu,
Hüzün kokan coğrafyamız,
Adım başı gözyaşlarına sarıldık,
İçimizi titretirken gözyaşlarımız,
Satır satır ıslandık,
Her defasında umudu tazelemeye çalıştık,
Ama olmadı...

Değişen hiçbir şey yok;
Sen inatçı gururunun pervasızlığında, sen,
Ben toprağa kök salan sabrın teveccühünde.
Nedamet iksiriyle yıkansam da öylece,
Maziyi süsleyen acı hatıralar geçiyor aklımdan,
Hani sevme desem,
Bilmem ki
Sevme istersen,
Eğer ki sevmediysen...

Değişen hiçbir şey yok;
Bıraktım artık,

Ya da bıktım, bilmiyorum,
Hiçbir kavuşma tamamlanmamış,
Yarım kalmış hayaller,
Yürekler harp meydanı,
Duygular istilada,
Ve zaman geçip giderken umarsızca,
Ölüme biraz daha yakınız,
Her gün,
Biraz, biraz daha,
Değişen hiçbir şey yok...

Âdem Eflođlu
25 Mayıs 2026

Saat.01.20